

9 Δεκεμβρίου 2021

Πως αντιμετωπίζονται οι «κακοί άνθρωποι»;

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Είναι φορές που αισθανόμαστε αδύνατοι μπροστά σε κακούς ανθρώπους που η κακία τους γίνεται εξουσία πάνω μας. Κυρίως, αν αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται στο οικογενειακό ή επαγγελματικό περιβάλλον μας, πράγμα που καθιστά δύσκολη ή αδύνατη την εγκατάλειψη.

Στην περίπτωση αυτή υπάρχουν τρεις επιλογές:

1. Να αντιταχθούμε δυναμικά στο επίπεδο «οφθαλμού αντί οφθαλμού», έτοιμοι να δεχθούμε όλες τις συνέπειες που συνεπάγεται μια τέτοια αντίσταση.
2. Να αποδεχτούμε τη μοίρα μας με την πεποίθηση ότι «τίποτε δεν μπορώ να κάνω» περνώντας τη ζωή μας με μιζέρια, με συνέπεια, βέβαια, τη λύπη και την ασθένεια.
3. Η τρίτη περίπτωση βασίζεται στην εμπειρία της ειρήνης του Θεού μέσα μας, που θα θέλαμε να διατηρήσουμε με οποιεσδήποτε εξωτερικές συνθήκες. Στην πραγματικότητα, για ένα που θέλει η ζωή του Χριστού να γίνεται ζωή του, οι «κακοί άνθρωποι» είναι μια δυνατότητα να το πετύχει, με το να τους αγαπήσει καθώς ο Κύριός του. Σ' αυτή την περίπτωση προβάλλει το αδύνατο στην ανθρώπινη μας φύση, όπως κατάντησε μετά τη πτώση, ώστε εύκολα θα προτιμούσαμε την αντιπαλότητα ή την παραίτηση.

Ο άγιος Σιλουανός γράφει τα εξής: «φυλάγετε, αδελφοί, με όλες τις δυνάμεις σας την ειρήνη του Θεού, που σας δόθηκε δωρεάν, και αν κάποιος σας κακοποιεί, ας τον αγαπούμε, έστω και με κόπο, και ο Κύριος βλέποντας τον κόπο μας θα βοηθήσει με τη χάρη Του.»¹

Είναι αυτονόητο ότι οι άγιοι δεν λένε κάτι που δεν πραγματοποιήθηκε από τους ίδιους. Γι' αυτό καταλαβαίνουν τη δυσκολία μας να αγωνιστούμε για να εφαρμόσουμε στην καθημερινότητά μας το θέλημα του Θεού. Ένα «θέλημα» που

στην πραγματικότητα είναι αυτό που κι εμείς θέλουμε στο βάθος της καρδιάς μας, γι' αυτό και μας αναπαύει. Πώς είναι δυνατό ο Θεός να θέλει κάτι ανεφάρμοστο από τον άνθρωπο ή να μην του προκαλεί χαρά;

Ο κάθε «κακός άνθρωπος» που βρίσκεται στη ζωή μας ως πειρασμός, είναι κι αυτός παιδί του Θεού, εικόνα Του, που κρύβει μια ομορφιά, αθέατη σε μας, κυρίως την ώρα του πειρασμού μας. Η αποστασιοποίηση από τον πειρασμό, σε ώρα ησυχίας, περισυλλογής και προσευχής, θα μας κάνει να δούμε την ομορφιά του αλλά και τη δική μας κλήση για να υπερβούμε τη δική μας ασχήμια και να προβάσουμε τη δική μας ομορφιά που πηγάζει από την ταπείνωση και την αγάπη.

Η προσπάθεια να «τον αγαπούμε έστω και με κόπο», είναι η κατάθεση της επιθυμίας μας να έλθει η Χάρη του Αγίου Πνεύματος ώστε να μεταποιήσει την καθημερινότητά μας σε Βασιλείαν ασάλευτον.

Δεν είναι το Ευαγγέλιο του Χριστού ένα νομοθέτημα που θα πρέπει να τηρήσουμε για να μας αμείψει με τον Παράδεισο. Είναι Ζωή, η Ζωή Του, που μας προτείνει να γίνει και Ζωή μας, καταργώντας κάθε μορφή θανάτου και βιώνοντας την ευτυχία και την ομορφιά του ουρανού από τώρα.

1. Αρχιμ. Σωφρονίου, Ο άγ. Σιλουανός ο Αθωνίτης, Έσσεξ 2018, 6.352.

isagiastriados.com

<https://bit.ly/3332nME>